

[Indenrigsministeren.]

uheldig Retning for det mindre Landbrug. Jeg tillader mig alligevel at tro, at man har den Opfattelse indenfor Landbruget selv. Det er ganske klart, at den Kendsgerning, der ligger i Kronens Nedsættelse, har ført med sig, at jo større Del et Landbrug skal købe i Udlandet, i Amerika, af Raastoffer, Korn og Foderstoffer, til Kreaturer og Svin, des mindre Fordel har det af den Ændring i Møntens Værdi, som har fundet Sted. Det ærede Medlem sagde, at det kunde dog ikke være rigtigt, for i det store Landbrug havde man en større Produktion. Ja, Produktionen er naturligvis større paa en Herregaard end i et Husmandsbrug, det er mig ikke ubekendt, men jeg gaar ud fra, at det heller ikke er det ærede Medlem ubekendt, at forholdsmæssigt er Produktionen størst i de mindre Brug, og som Følge deraf maa den Udvikling, jeg har peget paa, nødvendigvis ramme de mindre Landbrug haardest. Det tror jeg ikke man kommer udenom at tage Hensyn til, heller ikke naar man drøfter Spørgsmaalet om, hvorledes Byrder og Afgifter skal lattes i den kommende Tid.

Det ærede Medlem tænkte sig — jeg forstod, det var spøgefuldt —, at selv om der i disse Forslag ikke laa egentlige saglige Argumenter, som kunde faa mig til at være med til at gennemføre dem, skulde i hvert Tilfælde Glæden over at se mit Navn under saadanne Forslag faa mig til at tiltræde dem. Nej, jeg har dog levet mit Liv saaledes, at der altid har været visse Ting, jeg ikke har brugt mit Navn til, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at til den Slags, der her foreslaas, skal det aldrig blive anvendt.

Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) sagde, at jeg havde hæftet mig særlig ved det Ændringsforslag, som vilde medføre en Nedsættelse af Skatterne i København paa — jeg tror det var 400 000 Kr. Nej, jeg har ikke hæftet mig særlig ved dette Ændringsforslag; jeg har betragtet det sammen med det oprindelige Forslag og undersøgt, hvordan det vilde virke, og det har da vist sig, at over Halvdelen af den foreslaaede Nedsættelse vil falde i København og Provinsbyerne. Det er en Kendsgerning, og jeg siger, at der gives intet sagligt Argument for en saadan Nedsættelse af Skatterne for de paagældende i Øjeblikket. I en Tid, hvor mange er ramt haardt af Skattebyrden, gives der intet Argument for at lette Byrden netop for de aller-, allermost begunstigede af Landets Borgere.

Dernæst fremkom det ærede Medlem

med en Udtalelse, som ærlig talt forfærdede mig lidt. Det ærede Medlem sagde nemlig, at naar der skete en saa stor Nedsættelse i Københavns Amt som her nævnt, var et af de Argumenter, der efter hans Mening retfærdiggjorde dette, at Københavns Amt var det eneste Amt, hvor Amtsskatterne er steget siden 1920—21 eller 1921—22. Hvis det er Ræsonnementer af den Art, der ligger bagved de foreliggende Forslag, maa man rigtignok forundres. Det ærede Medlem kan jo dog ikke være i Tvivl om, at Grunden til, at Amtsskatterne i Københavns Amt er steget gennem disse 10 Aar, er, at Københavns Amt er det Amt, hvor der er skabt de fleste Nybygninger, fordi der her er sket den største Stigning i Jordens Værdi. At der derfor her — i højere Grad end i noget andet Amt — er tjent af private paa Grund af Værdistigninger, skulde da vel aldrig være et medvirkende Argument til at sætte Skatterne ned! Ingen Steder findes der Grundejere, der i den Grad er blevet begunstiget gennem disse 10 Aar, som netop i Københavns Amt. Millioner og atter Millioner er tjent i Kraft af Værdistigninger, og det vil det ærede Medlem finde er et Argument for at sætte netop Ejendomsskatterne ned. Jeg vil haabe, at det er en lille Fejltagelse i det ærede Medlems Tankegang; jeg haaber ikke, det er det ærede Medlems virkelige Mening.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch). Man kunde jo ikke, naar man hørte det ærede Medlems Tale, være i Tvivl om, at han var en Slags Over-Ordfører for Venstrepartiet i Dag. Det ærede Medlem var misfornøjet med min Form for Forhandling her i Tinget. Ja, er det nu ikke besynderligt? — jeg har kendt det ærede Medlem i 12 Aar, og gennem alle disse 12 Aar har det ærede Medlem altid været utilfreds med min Form; til Gengæld har jeg altid været tilfreds med det ærede Medlems Form — den har aldrig paa nogen Maade skadet de Synspunkter, jeg repræsenterer. Men i øvrigt — hvad enten man har den ene Opfattelse eller den anden, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem og jeg slet ikke er henvist til at synes om hinanden, det er jo slet ikke nødvendigt; jeg synes blot, vi skulde blive enige om ikke at spilde Tiden med Diskussion om dette Forhold. Lad os hellere gaa til Sagen, til Kendsgerningerne! Det burde maaske have lagt en lille Dæmper paa det ærede Medlems Omtale af, hvad jeg har sagt om det foreliggende Forslag, at et Medlem af det ærede Medlems eget Parti ikke mange Minutter